

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Het jongerenhok
Gebouwd met liefde,
zweetdruppels en vooral
veel plezier

september 2025

P. 3
Middag van Bemoe-
ding komt eraan

P. 5
Niet katholiek, maar
wel trouwen in de kerk

P. 6
Bidden voor vrede,
heeft dat zin?

Indrukken

Pastoor Dieter Hedebouw

Beste parochianen,

Het voelt nog wat vreemd aan om zo mijn voorwoord te beginnen. En toch is het zo: jullie zijn mijn parochianen en ik ben jullie pastoor... Voor mij en voor jullie is dat wennen, zeker nadat jullie voor vier jaar onder de zorgzame en toegewijde leiding mochten staan van pastoor Steijaert. We kunnen God dankbaar zijn voor deze goede herder. Af en toe moet een mens opnieuw beginnen. Zeker is dat ook het geval bij priesters die door de bisschop zijn benoemd voor het parochiewerk. Nu is dat in mijn geval wel een snelle herstart: na drie jaar Deurne werd de knop al ingedrukt. Maar ach, het gaat zoals het gaat en ik zie in een benoeming van de bisschop een roepstem van de Heer.

Wanneer ik dit schrijf, ben ik anderhalve week in de parochie. Mijn verhuizing is op enkele details na achter de rug. Heel wat indrukken heb ik reeds opgedaan en ze blijven binnenstromen. Namen, gezichten, straten en plaatsen, taken, agendapunten, gewoonten, structuren. Allemaal vragen ze om een vast plekje en langzaam zullen ze dat ook wel krijgen. Ik tref hier een levendige en goed gestructureerde parochie aan met enthousiaste vrijwilligers die houden van hun parochie en kerk. Dat doet goed, zeker voor een priester. En ik zal nog veel mensen mogen ont-

moeten: zeven dorpen, dat is niet niks. U zult het mij met de Brabantse gemoeidelijkheid wel kunnen vergeven dat ik soms namen zal vergeten of door elkaar zal halen. Mijn bedoeling is om de eerste maanden kennis te maken en alle werkgroepen eens te bezoeken. Ik zal daarin zelf initiatief nemen, maar schroom niet

om mij daarin te helpen en mij alvast te benaderen om een afspraak te maken via:

pastoorhedebouw@rkfranciscus.nl

Afgelopen weekend was mijn eerste weekend in de parochie. Zaterdag een mooie heilige Mis in Ommel in de avond (Jack Swaanen kan mooi orgel spelen!) en zondag in Asten, waar ik tevens meteen mijn eerste Familiezondag mocht beleven (wederom Jack die

mooi orgel kan spelen). De opkomst van kinderen was niet zo groot, maar het was wel een zeer fijne ervaring. Ik voelde mij welkom en ik ben blij om

aan dit nieuwe initiatief dat mijn voorganger is gestart alle steun te verlenen en verder te zetten.

Tot slot wil ik samen met jullie deze parochie verder opbouwen onder de hoede van de heilige Franciscus. En ik hoop dat we hierdoor iets meer mogen ervaren van Gods liefde. Mag ik u dan ook vragen om gebed, opdat ik mijn taak goed zou kunnen volbrengen?

“Ik zal veel mensen mogen ontmoeten: zeven dorpen, dat is niet niks”

COLOFON

JAARGANG 4 - NR 1 | SEPTEMBER 2025
FRANCISCUS is het parochieblad
van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 7 november aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:
[Werk aan het jongerenhonk.](#)
Foto: Mattheus Shamoun

Redactie:
Luuk van den Einden
Patricia Willems
Contact:
parochieblad@rkfranciscus.nl
Arnold Spijker
Pastor Stefan Schevers

Infomarkt Familiezondagen op 6 oktober

Sinds december 2024 organiseren we in onze parochie de Familiezondag. Wat is dat een mooie stap geweest! Kinderen en hun ouders komen samen om op een gezellige én inspirerende manier dicht bij Jezus te komen.

Op maandag 6 oktober, van 20:00 tot 21:00 uur, organiseren we een infomarkt bij Het Kwartier in Asten. Met een informatieve presentatie laten we zien wat Familiezondag inhoudt en geven we meer informatie rondom de eerste heilige Communie en het Vormsel. Op deze manier hopen we dat er meer enthousiaste gezinnen zich bij ons zullen aansluiten.

Via de basisscholen wordt een uitnodiging voor deze infomarkt verspreid, zodat geïnteresseerde gezinnen snel bereikt kunnen worden.

We zullen de infomarkt binnenkort ook bij de mensen onder de aandacht brengen via de lokale krant en sociale media, maar we rekenen ook op jou: kijk eens om je heen of je nog gezinnen kent die samen met ons op pad willen gaan en nodig ze uit voor de infomarkt! Sluit je aan, je bent van harte welkom, want samen maken we van de Familiezondag een plek van geloof, vriendschap en plezier.

Meer informatie vind je op onze website.

Een nieuw werkjaar, een nieuwe Familiezondag, en een nieuwe pastoor

Op 7 september was de eerste Familiezondag van het nieuwe werkjaar, en onze nieuwe pastoor deed mee. Hij was nog druk met inruimen, allerlei regelen en het kennismaken met de parochie. “Ik moest naar Someren, maar daarvoor moest ik Google Maps gebruiken”, grapte hij. Ook de familiezondagen waren nieuw voor hem. “Maar ik ben dankbaar dat ik deel mag hebben aan zo’n mooi project en mag helpen het te laten groeien.”

Middag van Bemoediging komt er weer aan

Voor de 39ste keer wordt in Ommel een Middag van Bemoediging gehouden. Deze speciale middag op dinsdag 14 oktober is speciaal voor allen die bemoediging, bezinning of ontmoeting zoeken in het leven.

Onze nieuwe pastoor Hedeboom is hoofdcelebrant en pastor Schevers zal concelebreren. Het Jozef & Paulus Koor zal de eucharistieviering muzikaal opluisteren.

Iedereen is welkom en er zijn verzorgenden aanwezig. Deze bijzondere bijeenkomst begint om 14.00 uur met een Mis, waarna de tijd wordt genomen voor koffie, koek en een gezellig praatje. Afgesloten wordt met een Mariahulde en speciale zegen door pastoor Hedeboom en pastor Schevers.

Thuisbezorging parochieblad en parochiegids

Parochianen uit Asten en Heusden kunnen het parochieblad en de parochiegids ook thuis in de brievenbus ontvangen.

Wilt u dit? Geef dan per mail uw adres aan ons door via:

parochieblad@rkfranciscus.nl, onder vermelding van “Distributie”.

Ontvangt u het blad al thuis, maar gaat u verhuizen? Laat ons dat dan ook even weten. Als uw nieuwe adres in Asten of Heusden ligt, dan verhuist ons blad met u mee.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Het Honk, gebouwd met hart en ziel voor de toekomst

Mattheus Shamoun

Wat ooit een rustige bibliotheekruimte was op de eerste verdieping van het parochiecentrum, verandert stap voor stap in een bruisend honk voor jongeren. Een plek waar ontmoeting, geloof en huiselijkheid samenkomen – en dat gebeurt niet vanzelf.

Met veel inzet, creativiteit en samenwerking is een enthousiaste groep parochianen én jongeren aan de slag gegaan. De start was stevig: eerst moest de voormalige bibliotheek volledig worden opgeruimd. Twee zaterdagdagen en een avond lang werd gesjouwd, gesorteerd en gesleept. Het was een flinke klus, maar het zien van de opgeruimde muren gaf meteen voldoening.

Eline Bernards ontwierp een plan dat precies aansluit bij de wensen van de jongeren. De muren kregen een frisse kleur, en één wand werd bekleed met planken van oude zitbanken uit de buitenkerk van Ommel – een prachtig stukje hergebruik dat meteen een warme sfeer geeft. Stan van Houts en zijn vader Tonnie maken van diezelfde planken sfeervolle zitbanken en een stoere tv-wand. Dochter Dianne van Houts en Eline zorgden voor alle verfmaterialen én staken zelf de handen uit de mouwen om alles strak af te werken. Pastor Schevers vond een mooie stof voor gordijnen, precies passend bij het interieur. Ook langs één muur

werd praktisch gedacht: vier meter schuifdeurkasten, vakkundig geïnstalleerd samen met Stan, dochter Mirthe, Christine Shamoun en mijzelf. Zo kunnen materialen voor Familiezondagen, boeken en andere benodigdheden netjes worden opgeborgen. Pastoor Steijaert schonk bij zijn vertrek een comfortabele tweezitsbank. Het resultaat: een ruimte die niet alleen functioneel, maar vooral huiselijk en uitnodigend is. Een leuk detail: aan dit project werken drie generaties van de familie Van Houts mee: opa Tonnie, zoon Stan en kleindochters Mirthe en Dianne. Het laat prachtig zien hoe parochianen zich inzetten voor de generatie van de toekomst.

Gastvrijheid

Er staat nog wat op het lijstje. Zo moet de tv nog worden opgehangen en moet het deursysteem nog worden geplaatst, maar nu al ademt de ruimte warmte en gastvrijheid. Het Honk wordt een plek waar jongeren zich thuis voelen, waar ze elkaar ontmoeten, praten over geloof en verdieping vinden. Een plek die zegt: “Je hoort erbij. Hier mag je zijn.” De droom is dat onze parochie voor jongeren voelt als een tweede huis. Een plek waar ze dichterbij elkaar én bij Jezus kunnen komen. Dankzij de inzet van zoveel helpende handen wordt die droom werkelijkheid, gebouwd met liefde, zweetdruppels en vooral veel plezier.

Niet katholiek, maar toch trouwen in de kerk? 'Ik bleek meer te weten over het geloof dan ik dacht'

Redactie

Niet katholiek zijn, maar toch een kerkelijk huwelijk? Als je verloofde wel katholiek is, kan dat vaak. Op 4 juli trouwden Madelief en Luuk van den Einden in de kerk van Asten. Dat was voor hen allebei een speciale dag, maar zeker voor Madelief, die niet katholiek is.

Toen Madelief en Luuk zich in 2023 met elkaar verloofden, stond een kerkelijk huwelijk aanvankelijk niet op de planning. Aangezien Madelief niet gelovig is, voelde het voor haar niet helemaal juist om de belangrijkste dag van haar leven te vieren op een plek waar ze niet honderd procent thuis is. "Maar toen we erachter kwamen dat je je burgerlijke huwelijk en het kerkelijk huwelijk apart kon vieren, veranderde dat de zaak", vertelt ze. "Toen dacht ik: waarom niet? Luuk wordt daar heel blij van, dan vind ik het ook mooi." Zo besloot het koppel om eerst voor de wet en later voor de kerk te trouwen. En dat bood nog een voordeel: "Dan kon ik mijn jurk nog een keer aan."

Luuk en Madelief namen contact op met de parochie en begonnen begin dit jaar aan het voorbereidings-traject voor hun huwelijk. Dat bestond uit een aantal bijeenkomsten, waarin ze leerden hoe het katholieke geloof naar het huwelijk kijkt en waarin ze hun eigen huwelijksviering voorbereidden. Het traject was een aangename verrassing voor Madelief. "Vooral de eerste bijeenkomsten vond ik leuk. Ik vond het leuk om te merken dat ik meer bleek te weten over het geloof en de Bijbel dan ik aanvankelijk dacht. En ik vond het waardevol om te praten over dingen die je belangrijk vindt in een huwelijk."

Op 4 juli was het dan zover. Madelief en Luuk ontvingen in een woord- en gebedsviering het sacrament van het huwelijk. Die viering had een persoonlijk karakter: "We hebben hem zelf in elkaar mogen zetten", zegt Madelief. "We hebben mooie lezingen gekozen, die echt bij ons pasten. Het aansteken van onze huwelijkskaars bij de paaskaars vond ik een mooie stap om te doen, dat voelde heel bijzonder."

Vrijheid

Fons Tinnemans

Op een wandeling in het midden van het land kwam ik het volgende gedicht tegen, achteloos geplakt tegen een raam. Met de woorden van paus Leo indachtig, waar hij zich in een van zijn eerste toespraken tot de kerkgemeenschap uitsprak tegen het oorlogsgeweld in vele brandhaarden in de wereld, sprak mij onderstaande tekst aan. Mijn dochter vroeg of al die protestacties tegen geweld in de wereld iets uithalen en of het gebed in de kerken voor vrede zin heeft. Is (helemaal) niks doen nog een optie? Of moeten we ons, niet alleen in gebed, daadwerkelijk inzetten voor vrede? Ik wil dit gedicht graag ter overweging met u delen.

Wat een toeval en een voorrecht dat ik hier geboren ben.
Dat ik oorlog, onderdrukking, op de vlucht en honger lijden
enkel van verhalen ken.
Dat ik zonder iets te vrezen, gaan en staan kan waar ik wil.
Dat ik alles maar zeggen kan en dat ik ieder lief mag hebben.
en mag vrezen wie ik wil.
Het geluk en grote voorrecht dat mijn wieg hier heeft gestaan,
doet mij meer dan ooit beseffen dat hij ook zomaar in Soedan,
Oekraïne of in Gaza had kunnen staan.
Wat is mijn benul van vrijheid als ik hier geboren ben
en ik mensen zie verdrinken op hun vlucht naar vrije landen?
Ik was misschien wel een van hen...

Ik zit gevangen in mijn onmacht. Ik voel schaamte door mij heen.
Ik word gekweld door mijn geweten.
Ik voel me tomeloos gelaten.
Waarom laat ik ze alleen?
Had ik niet op alle hoeken van de straten moeten staan
van de daken moeten schreeuwen,
dat mijn vrijheid – zo bijzonder –
niet ook zonder de vrijheid van de ander mag bestaan?

Foto: Xiangkun Zhu - Unsplash

Voor Theo, Truus en tante Loes

Patricia Willems

De ene uitvaart is de andere niet. Het scheelt of je afscheid neemt van een stokoude oma of een pasgeboren baby. De sfeer bij een overlijden na een lang ziekbed is anders dan na een heftig ongeval. Verdriet bestaat in vele varianten.

Ook qua vormgeving is de ene uitvaart de andere niet. Gezinnen hebben hierin vaak hun eigen stijl. We kiezen graag een vorm die bij de overledene en de nabestaanden past.

En er is verschil in persoonlijke beleving. Ik was vorig jaar bij de uitvaart van een tante. Maar wij zijn ver weg verhuisd van de rest van de familie, zodat het lastig werd om contact te houden. Daardoor kende ik mijn tante eigenlijk nauwelijks. Ik hoorde het ene verhaal na het andere, maar vrijwel alles was nieuw voor mij. Ik wist dat het een leuke en lieve vrouw was, maar niet veel meer dan dat. Als je iemand goed gekend hebt, weet je wie en wat je verloren hebt. Maar als je iemand niet goed gekend hebt, besef je dat je hem of haar eigenlijk beter had willen kennen – en dat kan nu niet meer. Dat is een bijzonder soort verlies. In juli had ik een uitvaart van een hoogbejaarde vriendin. Zij zei telkens als ik langs geweest was tegen mij: “Je moet eens wat vaker komen...”

In januari was de uitvaart van mijn neef. Ik wist dat ik een klik met hem had kunnen hebben. Hij overleed na een lang ziekbed en had zijn uitvaart zelf

mee voorbereid. Hij had muziek uitgezocht, gericht mensen gevraagd voor toespraakjes en zelfs een afscheidsfilmpje gemaakt. Het ‘programma’ werd regelmatig onderbroken door pauzes waarin ruimte was voor een praatje.

Zooi

Van Kerk en geloof moest mijn neef niets hebben: die waren volgens hem medeschuldig aan de puinhoop in de wereld. Intussen werd het mij door al die persoonsbeschrijvingen en door zijn afscheidsspeech duidelijk dat hij het eigenlijk juist uitschreeuwde naar God: “Waarom is deze wereld zo’n zooi terwijl ikzelf zoveel goedheid van mensen om mij heenervaar?!” Maar terwijl hij onbewust God zocht, hield hij Hem juist bewust op afstand. En ik, ik wist het niet – of ik had er wel iets over opgevangen maar was te druk met mijn eigen zooi.

Soms leer je veel van een uitvaart. Bijvoorbeeld dat het tijd wordt dat wij als Kerk voluit een positief christelijk geluid laten horen in deze wereld vol trammelant. Dat we meer oog moeten hebben voor elkaar in plaats van alleen maar druk te zijn. En dat we eerder mogen durven delen vanuit ons geloof, als we voelen dat iemand het uitschreeuwt naar God – of hij dat nou zelf beseft of niet.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Schemkes-Hüsstege

(S)preekbeurt

“Het is gewoon STOM!” roept Frank.

“Wat is er stom?” vraagt oma.

“Dat ik mijn spreekbeurt niet over voetbal mag houden,” moppert Frank.

“Hij moet over een land of een stad in Europa gaan.”

“Vind je dat zo erg dan?” vraagt oma.

“Je kunt hem misschien over Frankrijk doen,” zegt Francy.

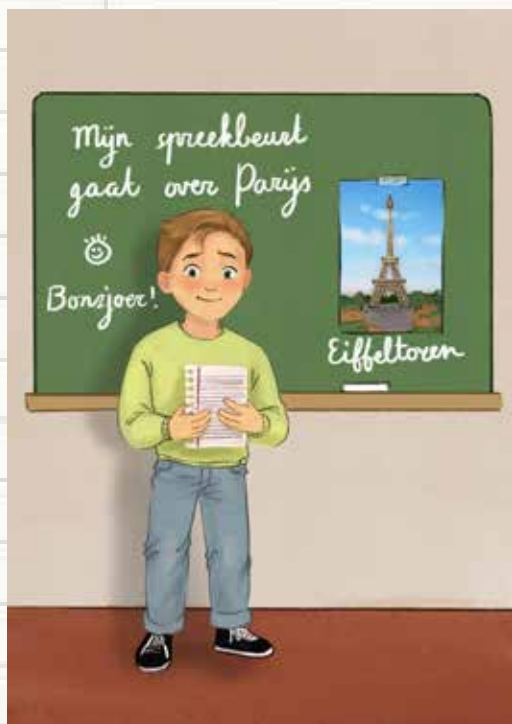
“Omdat we daar altijd op vakantie gaan, zeker,” zucht Frank.

“Maar ben je weleens in Parijs geweest?” vraagt oma.

“Daar staat de Eiffeltoren, die is heel hoog.”

“Dat is wel gaaf,” geeft Frank toe.

“Maar dan nog, ik vind spreekbeurten eng.”

“Hij is altijd heel zenuwachtig,” legt Francy uit.

“En dan is hij bang dat hij dingen vergeet.”

“Dan moesten we maar eens een stukje uit de Bijbel lezen,” zegt oma.

Oma pakt haar Bijbel. Maar dat is geen kinderbijbel.

Ze zoekt iets op.

Maar dat is geen verhaal, het is een gedicht.

Frank en Francy zijn verbaasd.

“Dat is een psalm, een soort lied.

Psalm 23 gaat over Jezus.

Jezus is de goede Herder.

Hij is altijd bij je en Hij helpt je.

Ook als je iets engs moet doen.

Zoals door het donker

lopen.

Denk tijdens je
spreekbeurt dus maar
af en toe aan Jezus.”

Nu blijft Frank stil.

Maar zijn ogen beginnen
te glanzen.

Dan zegt Francy:

“Ik denk dat ik mijn spreekbeurt maar over Jezus houd.”

“Een stad of een land in Europa, Francy,” antwoordt oma.

“Maar het is een leuk idee!”

